

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: I BRESCHEN

Citation: Drachmann, Holger: "I BRESCHEN", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 309. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid80521.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

I BRESCHEN

Kanonilden standsed; og Krudtrøgen trak
Fra Lavetterne bort, og bag Skanserne bølged
Et uhyre Tusindbens Legeme frem;
Og det blinked i Solen fra Leddyrets Krop, -
Det var Infanteriet, Trop for Trop,
Og forrest der red Generalen.
Og han vinked, og Hornene skingrede skarpt
Og Trommerne buldred; Kolonnerne standsed;
Han løfted den skyggende Haand over Brynet,
Og saa gennem Krudtrøgens flygtende Sky
Over imod den belejrede By. -

Der laa den med stejle og trodsige Mure,
Og Solen beskinned de rødgyule Sider,
310 Og Murene syntes hvert Angreb at trodse,
Og Bannerne flagred saa lystigt i Vinden; -
Han prøved med Blikket fra Foden til Tinden
De truende, rødgyule Murstensfjelde:
Hvad kan vel den Summen i Byen fortælle?
Hvad stimier man sammen deroppe paa Muren ?
Hvortil denne Hejsen og Graven og Hakken ?
Ej se! de har Kurve og Bjælker paa Nakken;
Det gaar jo saa flinkt som i Bikubens Hus; -
Et Stykke af Muren er skudt i Grus!

Han pegede did, og hans Stemme den lød;
"Soldater! før Aften skal Fæstningen falde;
"Men et maa gaa forud: De enkeltes Død
"Maa til, for at Sejren kan række os alle;
"Soldater! I ser, der er Bresche i Muren !
"Nu gælder det; hvem vil gaa frivilligt Turen?" -

En dødsstille, aandedrætsrøvet Minut; -
Og hist og her i de tætte Geledder
En Aabning, som lukkedes langsomt igen.
De traadte alvorligt for Fronten hen,
Geværet i Haanden, og danned en Række;
Det rasled, de plantede op Bajonetten,
Det knækked, de prøvede Hanen og Hætten;
En dunhaget Yngling paa Fløjen sig stilled,
Langs Kaarden de blinkende Solstraaler spilled,"
Og "Marsch" ! Uden Trommer og uden Musik
Med sammenbidt Læbe mod Breschen de gik.

Og Dagen den led; og det synkende Skær
Af Solen faldt blodrødt paa Murenes Tinder;
I Skyggen dernede, hvor Gabet var skudt,
Hen over Fasciner og sprængte Kanoner,
I gennem Forhugninger og Bastioner,
Hvor Lig laa i Dynger med gabende Vunder,
Med krummede Kroppe, med Greb end i Døden
Om Værget, som ingen ustraffet kom nær -
Drog ind gennem Breschen den sejrende Hær.
Og Trommerne buldred og Hornene skingred;
Da blottede han, Generalen, den haarde
311 Sit Hoved, og sænked fra Hesten sin Kaarde,
Og Hornene klang over Murene hen, -
Han hilste de faldne i Breschen igen.